

at tage fat paa Ting, som kun ere Smaating overfor, hvad vi nys havde behandlet. Jeg tror imidlertid, at da Finantsloven jo nu ligger for til 1ste Behandling, er det rigtigt, at der kommer ogsaa andre Ting til Forhandling her end de, som alt ere fremdragne. Jeg erkjender imidlertid, at, efter at Ministeriet har udtalt sig, som det har, er der grumme lidet Saab for mig om at føre nogen som helst Vending igjennem ved 2den Behandling. De Bemærkninger, som jeg har at gjøre, komme altsaa kun til at gjælde den fremtidige Finantslov, som bliver forelagt til næste Aar. De Forandringer, jeg har troet, der burde gjøres, gjælde for det Første Jernbanebygningernes Udvidelse. Med stor Tilfredshed har jeg set, at faavel Regjeringen som det andet Thing med Hensyn til Jernbanerne have turdet opstille en Indtægt af 522,000 Rd., som altsaa repræsenterer Renten af 13 Millioner, eller en Rente af 2 % af hele den anvendte Kapital. Ser man hen til den Frygt, som Mange nærrede, den Gang vi begyndte paa Jernbaneprojekterne i Danmark, for at man ikke en Gang vilde kunne faae Driftsomkostningerne dækkede, tror jeg, at man vil kunne betragte det som et godt Resultat, selv uden at se hen til de store indirekte Følger, som Jernbaneanlagene have haadt paa vort industrielle og materielle Velvære, men er Jernbanetraffiken taget saaledes til, er det naturligt, at der trænges til en Udvidelse af forskjellige Bygninger, som høre til Jernbanerne. De Bygninger, som høre til Personfrøventsen, tror jeg vel i Reglen ere store nok, navnlig efter at den gode Foranstaltning er truffen, at man paa de større Stationer tager Entré for de Folk, som ikke skulle med Jernbanen. De Bygninger derimod, som henhøre til Varettraffiken, tror jeg væsentlig ved de større Stationer trænge til en Udvidelse meget snart og maasse i en betydelig Grad. Det er mig bekendt, at de Lokaler, som benyttes til det toldpligtige Gods, som kommer med Jernbanen, ere saa indskrænkede, at man paa sine Steder har benyttet Wagoner til at lade Været staa hen i, og det er dog en Tilstand, som ikke er heldig. Det er mig bekendt, at de Lokaler, som afbenyttes til det ordinære Gods, som kommer med Jernbanen, kun indbefatte et eneste Lokale, hvor man baade maa lægge det ankommende og det afgaaende Gods, hvilket forvolder megen Forstyrrelse. Jeg tror, at det bør være saa, at der skal være to Lokaler, et for ankommende og et for afgaaende Gods; men saaledes som Lokalerne nu ere, kunne de ikke deles, thi de ere undertiden opfyldte saaledes, at der ikke kan være Mere. Jeg tror, det var paa Tiden, at den ærede Indenrigsminister tænkte paa, at der burde foretages en Udvidelse af Bygningerne, i det Mindste paa de større Stationer. — Mellemst jeg er ved Jernbanevæsenet, maa det maasse være mig tilladt at

omtale en lille Sag. Derfom de Herrer have set paa den foreløbige Meddelelse i Jernbaneberetningen, vilde de have fundet, at Jernbanebestyrelsen har truffet den hensigtsmæssige Indretning, at man kan tage Tur- og Returbillet, som er gjældende i 7 Dage, men denne Bestemmelse er desværre ikke truffen for alle Landets Jernveie, den kommer egentlig kun de brave Syder tilgode. Man kan fra Sylland reise til Kjøbenhavn og tage Tur- og Returbillet, som gjælder i 7 Dage; men vi Dyenboere kunne ikke til at benytte den Slags Biletter; ville vi til Kjøbenhavn, maa vi paa sedvanlig Maade tage Biletet to Gange, og derved fremkommer den besynderlige Ting, at, naar en Mand fra Middelfart vil reise til Kjøbenhavn for at udføre nogle Forretninger, er det billigere, naar han tager over Fredericia end direkte fra Middelfart. Jeg veed meget vel, at Grunden er Konkurrencen med Dampskibene, men jeg veed ikke, om det er aldeles rigtigt, at der er gjort Forskjel paa Landsdelene med Hensyn til Postvæsenet.

Jeg tillod mig sidst ved Finantslovens Behandling at henlede den daværende Finantsministers Opmærksomhed paa Unseligheden af, at der blev bygget en Overbygning over Postskibene, der gik over Belterne, for at Passagererne kunde være beskyttede mod Veir og Vind. Jeg ser desværre ikke, at der er gjort Noget i saa Henseende ved nærværende Finantslov; jeg kunde have ønsket at stille Vendingens forslag, men da det naturligvis ikke kan lade sig gennemføre, vil jeg hængstille til den ærede Finantsminister, om det maa blive taget under Overveelse, om der ikke paa en eller anden Maade kan blive gjort det Samme for Dampskibene paa Storebelt som for dem, der gaa i Sundet mellem Kjøbenhavn og Sverig; der er der anbragt Overbygninger paa Dækket, hvor man kan sidde rart og behageligt, uden at behøve at ty til den kvalme Kabot. Jeg tror ikke, at denne Foranstaltning vil være forbunden med mange Omkostninger. — Jeg tillod mig ogsaa den Gang at henlede den ærede Finantsministers Opmærksomhed paa, at der i Virkeligheden trængtes til nogen mere Kontorholdsgodtgjørelse til Postmestrene i de større Byer; det gaar ikke an, at lade de Bølv blive staaende, som fastfattes for en 3 til 4 Aar siden, da Forretningerne vare langt mindre end nu. Da Forretningerne ere tiltagne i et saa særdeles Omfang, kan man naturligvis ikke faae dem udført for samme Betaling, som for nogle Aar siden. Som et lille Bøvi skal jeg oplyse, at i den By, hvor jeg har hjemme, var Brevenes Mængde i 1868—69 394,000 og i 1871—72 511,000, altsaa 300 mere om Dagen; Aviserne udgjorde i 1868—69 373,000 Numere, men i 1873 572,000; af Postanvisninger blev dengang 7000 og nu 14,000 indbetalte, og udbetalte Postop-